

Mál nr. 143/2006
M og
Vátryggingafélag 1 v. A og
Vátryggingafélag 2 v. B

Árekstur bifreiða á Reykjanesvegi þ. 14.1.2006.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 25.7.2006. ásamt rökstuðningi og greinargerð
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 160/06
3. Tjónaskýrsla dags. 14.1.2006
4. Bréf viðkomandi vátryggingafélaga dags 2. og 14. 8.2006.

Málsatvik.

Ökumaður A segir að B hafi gefið ljósmerki um að vilja komast framúr A og hafi hann því hægt ferðina og B ekið framúr. Augnabliki síðar hafi B snarsnúist á veginum í snjóskafli sem hefði myndast og endað þversum á veginum og A ekið á B þar sem að þetta hefði gerst svo snögg að ökumaður A gat ekki stöðvað A. Ökumaður B segir að hann hafi ekið framúr A og verið kominn 400 metra fram úr bifreiðinni þegar hann lenti á skafli á veginum og B snúist og telur ökumaður B að ökumaður A hafi ekið of hratt og þess vegna ekki náð að stöðva. Ökumaður B segir að ökutæki A hafi verið ekið hægt eða á 30-40 km. hraða.

Álit.

Að því er ráðið verður af lýsingu ökumanna þá lendir B í snjóskafli fljótlega eftir að B ekur fram úr A og snarsnúist við það á veginum. Ökumaður B tók ákvörðun um framúrakstur þó skilyrði hafi ekki verið fyrir hendi og B snýst á veginum fljótlega eftir að B er ekið fram úr A. Ekki verður séð miðað við lýsingu ökumanna og þeim ökuhraða sem ökumenn bera að A hafi ekið á að ökumaður A hafi átt þess kost að koma í veg fyrir árekstur við þessar aðstæður eða ekið með þeim hætti að sök verði á hann felld. B ber því alla sök á árekstrinum.

Niðurstaða.

B ber alla sök.

Reykjavík . 29.8.2006.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Dögg Pálsdóttir hrl.

Jón Magnússon hrl.